

syn til Vædringsforslag Nr. 36 til § 30 skal jeg bemærke, at vi have ment det rigtigst at indskyde, at det kun er den omstridte Del af Kjøbesummen, der skal indbetales til Auktionsforvalteren, idet det er rimeligt, at den Del, der ikke er Tvivl om, kan fordræ udbetalt strax, og at de Kreditorer, om hvis Fortrinsret til at erholde en Del af Kjøbesummen, der ikke er Tvivl, ikke skulle kunne opholdes med at faae deres Tilgodehavende indtil det andet Tvivlsmaal er afgjort.

Til § 31 have vi stillet Vædringsforslaget under Nr. 37, som gaar ud paa, som jeg tillod mig at bemærke før, at hverten Kætvirenten eller de Udlægshavere, som senere maatte optage Forsølgning, skulle ved deres Forsølgning kunne paahvæde dem, der ere fortrinsberettigede, Udgifter i Anledning af Forsølgningens Fremme, men de maa selv bære Udgifterne forsaavidt de ikke kunne dækkes af Auktionsproventet. Det er ikke Andet, end hvad der er stemmende med den nu gjældende Ret. Det ligger maasse tildeels allerede i selve Forslaget, men det kan dog ikke stades, at det udtrykkelig udtales. — Til § 32 er der stillet et Vædringsforslag om Auktionsbekjendtgjørelsen, idet vi have ment, at det maa kunne overlades til Auktionsforvalteren under Hensyn til Eiendommens Vædringsform at bestemme efter Forslag af Kætvirenten, i hvilke Blade Auktionerne kunne bekjendtgjøres foruden i de to officielle Tidender. Med Hensyn til de sidste, navnlig Stiftstidenderne, er Mindretallet selvfølgelig her fremkommet med et Vædringsforslag, som er i Overensstemmelse med de andre Vædringsforslag, det har stillet, om, at Stiftstidenderne skulle udgaa, saa at Bekjendtgjørelse ikke nødvendig skal ske i dem. — Til § 34 er der stillet et Vædringsforslag under Nr. 39, som kun er af supplerende Indhold, og Vædringsforslaget under Nr. 40 er kun en Redaktionsændring. — Vædringsforslaget Nr. 41 er kun stillet, fordi det er gavnligt, at Kjøberne eller Udlægshaverne ved Auktionen nogenlunde kunne blive bekjendte med, hvad der paahviler dem udenfor Kjøbesummen. Selvfølgelig kan det ikke altid lade sig gjøre at erholde nøjagtig Oplysning derom, derfor staar der kun, at Kætvirenten har, saavidt muligt, at fremlægge nøjagtig Oplysning om de Beløb, Kjøberne saaledes skal betale. — Til § 36 er der stillet et Vædringsforslag under Nr. 42. Lovforslaget bestemmer her, at Enhver, der har Interesse i Evangsauktionen, kan forlange, at der skal gives den Høfsthedende Hammerslag, hvis Budet er saa stort, at der dermed kan indkomme Noget til den Paagjældende. Derimod saaves der Bestemmelse om, hvad der

skal gjøres, naar en saadan Fordring ikke fremsættes. Derfor have vi stillet Vædringsforslaget Nr. 42; det er rimeligt, at Auktionen saa hæves, idet der selvfølgelig, naar Kætvirenten slet ikke kan faae Udbytte af den, og Ingen af de Andre have Interesse i, at der skal gives Hammerslag, ingen Grund er til at fortsætte Auktionen, og det Samme maa ske, hvor intet Bud er slet ved Auktionen. — Til § 37 have vi stillet et Vædringsforslag under Nr. 43, skjøndt det maasse ikke var nødvendigt; de i Lovforslaget brugte Ord ere overensstemmende med de Ord, som nu bruges i Plakaten af 19de Juni 1822, og vi have ment, at den vilde kunne give Anledning til Tvivl og fundet, at det er heldigere, naar der staar, at der ikke afholdes flere Auktioner, med mindre alle Vedkommende samtykke deri. Det Samme gjælder selvfølgelig ogsaa, naar der ikke er slet noget Bud ved anden Auktion, det er Vædringsforslaget Nr. 44.

Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 45, der gaar ud paa at give de Regler, som skulle gjælde for den, der vil have Eiendommen udlagt ved Fogden, skal jeg kun henbise til de Udtalelser, der faldt her ved Sagens første Behandling. Vi have ment, at det er rigtigt, at enhver Panthaver, enhver Udlægshaver, der vil kunne faae Del i Kjøbesummen uden at blive fyldstgjort, maa kunne faae Eiendommen udlagt, men vi fordrø da til Gjengjæld, at han skal have gjort høiest Bud, idet vi mene, at der derved gives andre Udlægshavende Velighed til at byde høiere, hvorved det undgaaes, at Eiendommens Pris bliver trykket ved Evangsauktion. — Forslaget under Nr. 46 er kun af ringe Betydning, og Forslagene under Nr. 47, 48, 49 og 50 ere rene Redaktionsændringer. Vædringsforslaget under Nr. 51 er kun stillet for at rette en Feiltagelse, der var indløben i det oprindelige Lovudkast. — Vædringsforslaget under Nr. 52, som er stillet af Mindretallet, gaar atter ud paa det Samme, som de tidligere nævnte Vædringsforslag, at vedkommende Stiftstidende ikke skal betragtes som officiel Bekjendtgjørelsestidende, og det skal jeg altsaa ikke nu komme ind paa igjen. — Vædringsforslaget Nr. 53 er kun stillet, for at der ikke, naar en Eiendom paany skal stilles til Auktion for vedkommende Kjøbers Regning, da igjen skal sættes et stort Apparat i Bevægelse for at faae nye Auktionsvilkår, idet vi mene, at Eiendommen skulde kunne sælges i Genhold til de tidligere vedtagne Auktionsvilkår med de Lempelser, der skyldes af Forholdets Natur. — Forslaget under Nr. 54 er en Redaktionsændring, og Forslaget under Nr. 55 er stillet af praktiske